

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Berufsgericht für Heilberufe bei dem Verwaltungsgericht Giessen (Niemcy) w dniu 19 września 2011 r. — Postępowanie przed sądem korporacyjnym przeciwko Kostasowi Konstantinidesowi

(Sprawa C-475/11)

(2011/C 355/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Berufsgericht für Heilberufe bei dem Verwaltungsgericht Giessen

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona pozwana: Kostas Konstantinides

Uczestnik: Landesärztekammer Hessen

Pytania prejudycjalne

A. W przedmiocie art. 5 ust. 3 dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych ⁽¹⁾:

- 1) Czy przepis § 12 ust. 1 Berufsordnung für die Ärztinnen und Ärzte in Hessen z dnia 2 września 1998 r. (HÄBl.1998, s. I–VIII), ostatnio zmieniony w dniu 1 grudnia 2008 r. (HÄBl. 2009, s. 749) — BO — zalicza się do przepisów mających charakter zawodowy, w przypadku których w razie ich nieprzestrzegania przez usługodawcę może zostać przeprowadzone w państwie przyjmującym postępowanie przed sądem korporacyjnym w rozumieniu postępowania dyscyplinarnego w sprawie poważnego uchybienia zawodowego w sposób bezpośredni i szczególnie związany z ochroną i bezpieczeństwem konsumentów?
- 2) Jeżeli tak: czy dotyczy to również przypadku, w którym w obowiązującym Gebührenordnung für Ärzte (GOÄ) państwa przyjmującego brak jest właściwego kodu świadczenia w odniesieniu do operacji przeprowadzonej przez usługodawcę (tutaj: lekarza)?
- 3) Czy przepisy dotyczące reklamy sprzecznej z zasadami wykonywania zawodu (§ 27 ust. 1–3 w związku z rozdziałem D pkt 13 BO) zaliczają się do przepisów mających charakter zawodowy, w przypadku których w razie ich nieprzestrzegania przez usługodawcę może zostać przeprowadzone w państwie przyjmującym postępowanie przed sądem korporacyjnym w rozumieniu postępowania dyscyplinarnego w sprawie poważnego uchybienia zawodowego w sposób bezpośredni i szczególnie związany z ochroną i bezpieczeństwem konsumentów?

B. W przedmiocie art. 6 zdanie pierwsze lit. a) dyrektywy 2005/36/WE:

Czy wprowadzone na mocy Drittes Gesetz zur Änderung des Heilberufsgesetzes z dnia 16 października 2006 r. (GVBl. I s. 519) w celu transpozycji dyrektywy 2005/36/WE przepisy zmieniające § 3 ust. 1 i 3 Hessisches Gesetz über

die Berufsvertretungen, die Berufsausübung, die Weiterbildung und die Berufsgerichtsbarkeit der Ärzte, Zahnärzte, Tierärzte, Apotheker, Psychologischen Psychotherapeuten und Kinder- und Jugendlichenpsychotherapeuten (Heilberufsgesetz) w brzmieniu obwieszczenia z dnia 7 lutego 2003 r. (GVBl. I s. 123), ostatnio zmienionej ustawą z dnia 24 marca 2010 r. (GVBl. I s. 123) uznając, że zarówno właściwe regulaminy zawodowe, jak też przepisy dotyczące sądownictwa korporacyjnego zawarte w rozdziale szóstym Heilberufsgesetz mają w pełnym zakresie zastosowanie do usługodawców (tutaj: lekarzy) prowadzących działalność w państwie przyjmującym tymczasowo w ramach swobody świadczenia usług zgodnie z art. 57 TFUE (poprzednio art. 50 TWE) stanowią prawidłową transpozycję wskazanych wyżej przepisów zawartych w dyrektywie 2005/36/WE?

⁽¹⁾ Dz.U. L 255, s. 22.

Skarga wniesiona w dniu 22 września 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-485/11)

(2011/C 355/15)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Bordes i G. Braun, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że Republika Francuska, ustanawiając, na podstawie art. 33 ustawy nr 2009-285 z dnia 5 marca 2009 r. o komunikacji audiowizualnej i nowych publicznych usługach telewizyjnych (loi relative à la communication audiovisuelle et au nouveau service public de la télévision) ⁽¹⁾, dodatkową opłatę od operatorów świadczących usługi łączności elektronicznej, uchybiła zobowiązaniom, jakie ciąży na niej na mocy art. 12 dyrektywy 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej ⁽²⁾;

— obciążenie Republiki Francuskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi Komisja podnosi wątpliwości co do zgodności art. 302 bis KH kodeksu podatkowego (Code général des impôts), wprowadzonego na mocy art. 33 ustawy nr 2009-285 z dnia 5 marca 2009 r. o komunikacji audiowizualnej i nowych publicznych usługach telewizyjnych, z ww. dyrektywą w sprawie zezwoleń. Nakładając na przedsiębiorstwa świadczące usługi łączności elektronicznej na podstawie ogólnego

zezwoleń, a nie tylko z kosztami ich wydawania.

⁽¹⁾ JORF nr 0056, s. 4321.

⁽²⁾ Dz.U. L 108, s. 21.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal da Relação de Guimarães (Portugalia) w dniu 22 września 2011 r. — Jonathan Rodrigues Esteves przeciwko Seguros Allianz Portugal SA

(Sprawa C-486/11)

(2011/C 355/16)

Język postępowania: portugalski

Sąd krajowy

Tribunal da Relação de Guimarães

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Jonathan Rodrigues Esteves.

Strona pozwana: Seguros Allianz Portugal SA.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 1a trzeciej dyrektywy 90/323/EWG ⁽¹⁾ wprowadzony przez art. 4 piątej dyrektywy 2005/14/WE ⁽²⁾ w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych, powinien być interpretowany w ten sposób, że sprzeciwia się on przepisom krajowym (takim jak art. 505 i 570 Código Civil), zgodnie z którymi obowiązkowe ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej za ruch pojazdów samochodowych nie obejmuje odpowiedzialności za szkody na osobie i szkody materialne spowodowane przez rowerzystę w wypadku drogowym, w którym uczestniczyli samochód i rower, pomimo iż wypadek został spowodowany wyłącznie przez zachowanie rowerzysty?
- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej, to znaczy, jeżeli owo wyłączenie odpowiedzialności byłoby sprzeczne z prawem wspólnotowym, to czy wykładnia ww. dyrektyw wspólnotowych jest sprzeczna przepisami krajowymi, które ograniczają lub obniżają owo odszkodowanie z uwzględnieniem winy rowerzysty, z jednej strony, oraz ryzyko związane z pojazdem, z drugiej strony, w przyczynieniu się do zaistnienia wypadku?

⁽¹⁾ Dz.U. L 129, s. 33.

⁽²⁾ Dz.U. L 149, s. 14.

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 14 lipca 2011 r. w sprawie T-190/06 Total i Elf Aquitaine SA przeciwko Komisji, wniesione w dniu 27 września 2011 r. przez Total i Elf Aquitaine

(Sprawa C-495/11 P)

(2011/C 355/17)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Total SA i Elf Aquitaine SA (przedstawiciele: E. Morgan de Rivery i A. Noël-Baron, adwokaci)

Druuga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszące odwołanie wnoszą do Trybunału o:

Tytułem żądania głównego:

— uchylenie, na podstawie art. 263 TFUE, wyroku Sądu z dnia 14 lipca 2011 r. w sprawie T-190/06 Total i Elf Aquitaine przeciwko Komisji;

— uwzględnienie żądań przedstawionych w pierwszej instancji;

— co za tym idzie, stwierdzenie nieważności art. 1 lit. o) i p), art. 2 lit. i), art. 3 i 4 decyzji Komisji C(2006) 1766 wersja ostateczna z dnia 3 maja 2006 r.;

tytułem żądania ewentualnego:

— uchylenie, na podstawie art. 261 TFUE, grzywien nałożonych tytułem odpowiedzialności solidarnej na Elf Aquitaine i Total na podstawie art. 2 lit. i) ww. decyzji Komisji;

tytułem żądania w dalszej kolejności ewentualnego:

— zmianę, na podstawie art. 261 TFUE, kwot grzywien nałożonych tytułem odpowiedzialności solidarnej na Elf Aquitaine i Total w art. 2 lit. i) ww. decyzji Komisji;

w każdym razie, obciążenie Komisji Europejskiej całością kosztów, w tym także tych poniesionych przez Elf Aquitaine i Total w postępowaniu przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Elf Aquitaine i Total opierają swe odwołanie na pięciu zarzutach głównych, jednym zarzucie podniesionym tytułem ewentualnym i jednym zarzucie podniesionym tytułem w dalszej kolejności ewentualnym.